Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-1068
(mr. E.C. Ruinaard, voorzitter, mr. R.L.H. IJzerman, mr. dr. H. Wammes, leden en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 17 juni 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: de Volksbank N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 17 december 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit PIFI, AVG en UAVG

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens in het Incidentenregister, het Externe Verwijzingsregister (EVR), de Gebeurtenissenadministratie en het Interne Verwijzingsregister (IVR). De bank heeft de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in de hiervoor genoemde registers, vanwege betrokkenheid bij fraude (spoofing). De consument heeft ontkend bij de frauduleuze activiteiten betrokken te zijn geweest. De commissie is van oordeel dat de betrokkenheid van de consument bij de fraude in voldoende mate vaststaat en wijst de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens af. De commissie ziet evenwel aanleiding om de duur van de externe registraties te beperken tot vier jaar. De vordering tot herstel van de bankrelatie wordt afgewezen. De proceskostenvordering wordt deels toegewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door haar professioneel gemachtigde de heer mr. J.J.A.P. van Breukelen.

1.3 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 1 november 2021. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met haar hiervoor genoemde gemachtigde. Ook de bank was aanwezig.

1.4 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument houdt bij de bank een betaalrekening aan waarbij zij gebruik maakt van en bankpas en een digipas. Aan beide passen zijn codes gekoppeld. Op 19 juni 2020 is de bankpas voor het laatst gebruikt. Op 24 juli 2020 is de digipas voor het laatst gebruikt.

2.2 Op maandag 3 augustus 2020 heeft de consument om 15:30 uur een mail van de bank ontvangen waarin stond dat de bankieren-app van de bank op een nieuwe telefoon was gedownload. Enige tijd later, om 15:57 uur, heeft de consument een sms-bericht van de bank ontvangen waarin stond dat de opnamelimiet van de bankpas was verhoogd.

2.3 Op 3 augustus 2020 is om 16:40 uur door een derde € 4.865,23 op de rekening van de consument bijgeschreven. Dit geld is afkomstig van een derde die slachtoffer is geworden van spoofing en meende dat hij van doen had met iemand van de bank die hem vervolgens overtuigde zijn geld veilig te stellen op andere bankrekeningen. Deze derde heeft hiervan bij de politie aangifte gedaan. Op 3 augustus 2020 is met de bankpas van de consument bij een geldautomaat tussen 16.45 uur en 16.51 uur het bijgeschreven bedrag in vijf tranches opgenomen.

2.4 De consument heeft de fraudeafdeling van de bank op 3 augustus 2020 om 20.10 uur gemaild over de meldingen die ze heeft ontvangen. Op 4 september 2020 heeft zij de bank gemaild: *"(…) U vraagt wanneer ik heb gebeld 3 augustus 1830 heb ik uw klantenservice gebeld. De pas was dan net geblokkeerd. (…)"*

2.5 De consument heeft op 3 augustus 2020 bij de politie een digitale melding van verlies/diefstal van de bankpas ingestuurd. De politie heeft die melding op 3 augustus 2020 om 22.20 uur bevestigd.

2.6 De bank heeft op 22 september 2020 de consument geschreven dat haar persoonsgegevens in het Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister (EVR) voor de duur van acht jaar zijn opgenomen. In die brief staat dat de consument geld afkomstig uit fraude heeft ontvangen en het voldoende aannemelijk is dat de consument daarbij betrokken is of is geweest. Nadat de bank het hiertegen gerichte bezwaar van de consument afwees, heeft de consument haar klacht bij Kifid ingediend.

2.7 In de onderhavige procedure heeft de bank voor het eerst toegelicht dat de persoons-gegevens van de consument ook in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister (IVR) zijn opgenomen.

De klacht en vordering

2.8 De consument vordert dat de registraties worden verwijderd dan wel dat de duur daarvan wordt ingeperkt tot vijf jaar zoals de Geschillencommissie in een andere kwestie heeft beslist.[1] Daarnaast vordert de consument herstel van haar bancaire relatie met de bank. De consument heeft ter zitting toegelicht dat zij de afgelopen periode gebruik maakte van elders afgesloten bankrekeningen. Tot slot vordert de consument dat de bank de kosten voor de onderhavige procedure zal vergoeden op basis van het liquidatietarief van Kifid.

2.9 De consument heeft gesteld dat de registraties onterecht zijn en daarvoor de volgende argumenten aangevoerd:

- Ten onrechte stelt de bank dat de consument betrokken is bij de fraude. De consument heeft haar passen en codes niet aan fraudeurs ter beschikking gesteld. De consument heeft ook geen enkel belang om aan de fraude mee te werken. De consument heeft als slachtoffer van de toeslagenaffaire van de overheid veel strijd moeten leveren en in 2021 een financiële compensatie ontvangen. Ook om die reden heeft zij geen enkel belang bij medewerking aan deze fraude.
- Alhoewel de consument niet weet wie de passen heeft ontvreemd en op welke manier de codes bij een derde terecht zijn gekomen, heeft zij het vermoeden dat een vriendin de codes heeft afgekeken tijdens het weekend van 1 op 2 augustus 2020 dat zij samen met een groep mensen in Walibi heeft doorgebracht. Verder heeft de consument het vermoeden dat de zoon van die vriendin in de avond van 2 augustus 2020 de passen bij haar thuis heeft weggenomen. De consument had namelijk toen ze op 2 augustus 2020 weer thuis was gekomen de inhoud van de tas (waaronder de bankpas en de digipas) die ze tijdens dat weekend bij zich had op de tafel in de woonkamer gelegd met de bedoeling die spullen op een later moment weer in een andere (grotere) tas te stoppen. Die avond heeft de zoon van de vriendin tussen 21:00 en 23:00 uur bij de consument aangebeld. Hij was alleen in de woonkamer toen de consument naar de slaapkamer van haar kind was gelopen om deze te troosten.
- Over de codes van de passen verklaarde de consument dat ze drie cijfers van de code van de bankpas op een post-it papiertje had geschreven en op de achterkant van de digipas had geplakt. De vijfcijferige code van de digipas betrof (een deel van) de geboortedatum van de consument. Tijdens de mondelinge behandeling heeft de consument verteld dat de vriendin van haar verjaardag op de hoogte kan zijn omdat ze die wel heeft meegevierd. De code van de bankpas is in één keer juist ingetoetst. Niet bekend is of de code van de digipas in één keer goed is ingetoetst. Op het intoetsen van de codes is enige betrokkenheid van de consument bij de fraude niet te baseren.
- De consument bezocht op 3 augustus 2020 de voetbaltraining van haar kind en las daar rond 17:30 uur het door de bank gestuurde sms-bericht (zie hiervoor onder 2.2).

[1] Zie Geschillencommissie Kifid 6 januari 2020 nr. 2020-019.

De consument heeft vervolgens de bank gebeld, zie hiervoor onder 2.4. Nadat de consument van de training thuis kwam, ontdekte ze dat de bankpas en de digipas niet meer op de tafel lagen.

- De consument heeft 's avonds op 3 augustus 2020 bij de politie de diefstal/vermissing van de passen digitaal gemeld.
- Uit de feiten is niet af te leiden dat de consument als 'geldezel' heeft gehandeld. Het feit dat de consument na het lezen van het sms-bericht van de bank direct telefonisch contact met de bank heeft gezocht, sluit daarop niet aan. Verder heeft de consument bij de politie melding gedaan van de vermissing/diefstal van de passen en meer dan eens geprobeerd aangifte te doen. De consument heeft de bank verschillende keren gevraagd de beelden van de geldopnames te delen; de bank heeft dit echter geweigerd. Van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude is in dit geval geen sprake.
- De bank heeft niet de proportionaliteitstoets uitgevoerd. De duur van acht jaar is disproportioneel.

Het verweer

2.10 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 Aan de commissie is de vraag voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het EVR, het Incidentenregister, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Als dat het geval is dan zal de commissie beoordelen of de bank de duur van de registratie moet verkorten. Tot slot zal over de vraag of de bank de bankrelatie met de consument mocht beëindigen en over de kostenveroordeling worden geoordeeld.

Juridisch kader EVR en Incidentenregister

3.2 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in het Incidenten-register en in het EVR. Opname van persoonsgegevens in deze registers kan voor de betrokkene verstrekkende consequenties hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het externe verwijzingsregister vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de deelnemer die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere deelnemers hun (financiële) diensten aan de betrokkene zullen weigeren.

Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de verzekeraar/de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.[2]

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2013 (PIFI) en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien zij in overeenstemming is met het PIFI, de AVG en de UAVG. Het gaat hierbij om strafrechtelijke persoonsgegevens, waaronder moet worden verstaan gegevens in verband met strafbaar of hinderlijk gedrag, die tot gevoelige gegevens behoren omdat de betrokkene in verband wordt gebracht met verwijtbaar gedrag.[3]

3.4 Artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken gegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[4]

3.5 Dat de opgenomen gelden uit fraude afkomstig zijn, houdt partijen niet verdeeld. Partijen zijn het niet eens over het antwoord op de vraag of de gestelde feiten ‘een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld’ van de consument ter zake de fraude opleveren in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument daarbij betrokken was. Het is aan de bank om dit te bewijzen.

---

[2] Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, r.o. 4.3 en GC Kifid 2017-717 onder 4.2.
[3] Zie de Memorie van Toelichting bij de Wet Bescherming Persoonsgegevens (die door de AVG is vervangen). Kamerstukken II 1997-1998, 25 892, nr. 3, p. 102 en 118.
[4] Zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, r.o. 4.4.

3.6 De bank is van mening hiervoor bewijs te hebben geleverd en heeft daarvoor het volgende aangevoerd. Tussen partijen staat vast dat de bankpas en de digipas niet tijdens het weekend van 1 op 2 augustus 2020 zijn gebruikt, zie hiervoor onder 2.1. Dat de derde toen de codes zou hebben afgekeken is derhalve niet aannemelijk. Dat een derde de pincode van de bankpas heeft kunnen afleiden uit het post-it briefje dat op de digipas was geplakt, acht de bank evenmin aannemelijk. Ten eerste niet omdat het de vraag is hoe die derde wist dat die code bij de bankpas hoorde. Ten tweede niet omdat de pincode in één keer juist is ingetoetst waarbij niet alleen het juiste ontbrekende getal is ingetoetst maar ook op de juiste plek in de getallenreeks is geplaatst. De digipas is gebruikt om de bankieren-app aan een nieuwe telefoon te koppelen. Over het invoeren van de code voor de digipas heeft de bank toegelicht dat alleen een succesvolle invoer wordt teruggekoppeld. Anders dan bij de pincode voor de bankpas, wordt de digipas geblokkeerd na vijf (mislukte) pogingen. Naar de mening van de bank is het statistisch nagenoeg onmogelijk om de code binnen het beperkt aantal pogingen te gokken. Dit terwijl de derde ook nog te maken had met een op de digipas geplakt post-it briefje met cijfers die kennelijk bij de bankpas hoorde. Tot slot is door de bank aangevoerd dat de handelwijze van de consument niet a-typisch is voor geldezels. Geldezels nemen wel vaker contact op met de bank en doen ook aangifte.

3.7 De commissie is van oordeel dat voldoende is komen vast te staan dat de handelwijze van de consument overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel. De daarop gerichte stellingen van de bank heeft de consument niet ontzenuwd. De verklaringen van de consument over het gebruik door een derde van de passen en de pincodes, acht de commissie onaannemelijk. Daarbij neemt de commissie in aanmerking dat degene die de gelden heeft opgenomen de pincodes ineens juist heeft ingevoerd. Zelfs als ervan zou worden uitgegaan dat de consument de drie cijfers van haar bankpas had geschreven op een briefje bewaard bij haar bankpas en de derde zou hebben geweten dat dit cijfers waren van de pincode van haar bankpas, is het onaannemelijk dat de opnemer in een keer foutloos het vierde cijfer kon raden en goed invoeren. De consument heeft tevens verklaard dat de vijfcijferige code van haar digipas haar geboortedatum was. Niet is komen vast te staan dat een ander – en wie dan? – wist dat het ging om haar geboortedatum.
En ook niet hoe die ander dan kon weten dat de geboortedatum moest worden ingevoerd als een vijfcijferige code. De commissie is van oordeel dat het niet anders kan zijn dan dat de derde op de hoogte moet zijn geweest van de precieze bankgegevens.
De bankrekening van de consument is gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van spoofing op te laten storten, waarna het frauduleus verkregen geld met de bijbehorende bankpas en het intoetsen van de juiste pincode in korte tijd (minder dan 10 minuten) door iemand van die bankrekening is opgenomen. Dit laatste lukte vanwege de tijdelijke verhoging van de opnamelimiet van de rekening. Een dergelijke fraude is alleen dan succesvol als het mogelijk is om snel geld op te nemen met een bankpas die niet geblokkeerd is.

De conclusie kan niet anders luiden dan dat de passen en de daarbij behorende pincodes ter beschikking zijn gesteld door of vanwege de consument.

3.8 De commissie concludeert dan ook dat de bank in dit geval in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan medeplichtigheid aan oplichting en/of schuldwitwassen. Dat de bank de camerabeelden van de geldopnames niet met de consument heeft gedeeld, maakt dit niet anders.

De proportionaliteit van de registratie

3.9 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in het EVR zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van de betrokkene mee te wegen. De betrokkene die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.10 In dit verband heeft de consument aangevoerd dat de bank geen belangenafweging heeft gemaakt maar uit is gegaan van de maximale registratieduur van acht jaar. De bank heeft gewezen op de betrokkenheid van de consument waardoor de fraude kon worden verwezenlijkt en op de aanzienlijke schade die een benadeelde heeft geleden. De commissie overweegt als volgt. Gelet op de zwaarte van het strafrechtelijke verwijt afgezet tegen het feit dat de consument geen strafblad heeft, ziet de commissie aanleiding om de duur van de EVR registratie te verkorten naar vier jaar.

Incidentenregister

3.11 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI). Dit brengt mee dat zolang de registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. De commissie ziet om de onder 3.10 genoemde redenen, wel aanleiding om de duur van de registratie in het Incidentenregister te verkorten naar vier jaar.

Juridisch kader IVR en de Gebeurtenissenadministratie

3.12 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank tot registratie in de Gebeurtenissen-administratie en het IVR mocht overgaan, wordt het volgende overwogen. De Gebeurtenis-senadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Op de registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing.

Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG ook voldoende is om de registratie in de interne registers te handhaven. Aanleiding om de duur van deze registraties in te perken, ziet de commissie mede vanwege het interne karakter van deze registers, niet.

Conclusie ten aanzien van de registraties

3.13 De slotsom is dat de registraties in de interne en externe registers terecht zijn maar dat de duur van de externe registratie in het EVR en het Incidentenregister moet worden verkort naar vier jaar. De duur van de interne registraties in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie van acht jaar blijft gehandhaafd.

Beëindiging bankrelatie

3.14 De bevoegdheid van de bank om op grond van de algemene voorwaarden de bankrelatie met de consument op te zeggen, staat tussen partijen niet ter discussie. De commissie is van oordeel dat de bank van die bevoegdheid gegeven de omstandigheden geen misbruik heeft gemaakt. De vordering van de consument tot herstel van de bankrelatie wordt dan ook afgewezen.

Kostenveroordeling

3.15 De consument, die zich heeft laten bijstaan door een advocaat, heeft een proceskosten-vergoeding gevorderd. Aangezien de consument deels in het gelijk is gesteld acht de commissie een gedeeltelijke proceskostenvergoeding op zijn plaats. De vordering van de consument is van onbepaalde waarde.

Het Liquidatietarief van Kifid kent voor die categorie geen tarief. Conform het advies in het Rapport BGK-integraal 2013 van de Rechtspraak wordt hierbij dan ook aansluiting gezocht bij het tarief van vorderingen van €10.000,- tot € 20.000,-.[5] De kosten van de procedure van de consument worden door de commissie vastgesteld op € 800,- (2 punten x tarief V Kifid). De commissie is van oordeel dat de bank hiervan 50% aan de consument moet vergoeden oftewel, € 400,-.

[5] Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2020-1019.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe en beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd de duur van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR verkort naar vier jaar en aan de consument een proceskostenveroordeling van € 400,- betaalt. Al het overige wordt afgewezen.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (PIFI) van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

(…)

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4. Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1. Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. *De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:*

   (…)

   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

(…)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(…)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(…)

b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)